:a Moldova **Dosarul nr. 2c-62/2025**
ria Ungheni **Nr. PIGD 2-25114944-51-2c-12082025**

HOTĂRÂRE
ÎN NUMELE LEGII
4 mai 2026

Completul de judecată, în componență:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Mariana Stratan
Grefier Crina Neamțu
A examinat în ședință publică, în procedură generală, cererea de chemare în judecată depusă
De către
Reclamantul Societatea Comercială „David - Agro" Societate cu Răspundere Limitată, IDNO 1007600043951
Împotriva
Pârâţilor „Transibir Grup" Societate cu Răspundere Limitată, IDNO F1017609001027
Obiectul acțiunii: încasarea datoriilor în baza facturilor și încasarea cheltuielilor de judecată

PARTEA DESCRIPTIVĂ

1. Aspecte de procedură

Societatea Comercială „David - Agro" Societate cu Răspundere Limitată a depus la data de 11.08.2025 cerere de chemare în judecată împotriva „David - Agro" Societate cu Răspundere Limitată prin care a solicita încasarea sumei ce constituie plata pentru serviciile prestate, dobânda de întârziere și cheltuielile de judecată.

Interesele reclamantei au fost reprezentate în ședința de judecată de către avocatul Alexei Capbătut, iar interesele pârâtei au fost reprezentate de către avocatul Vlad Corneliu.

Prin cererea de la fila cauzei 68, reprezentantul reclamantului și-a concretizat cerințele.

Dispozitivul Hotărârii a fost emis la data de 4 mai 2026. La data de 1 octombrie 2026 a fost emisă Hotărâre suplimentară.

2. Poziția în scris a reclamantei.

SRL „David-Agro" a sesizat Judecătoria Ungheni cu prezenta acțiune civilă împotriva SRL „Transibir Grup", solicitând, prin cererea de chemare în judecată depusă la 11.08.2025, încasarea silită a datoriei în sumă de 140 895 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 58 360,25 lei, a taxei de stat în sumă de 8 331 lei, a taxei de timbru în sumă de 200 lei, a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 10 000 lei, precum și aplicarea sechestrului pe bunurile pârâtului ca măsură de asigurare a acțiunii.

În motivarea acțiunii, reclamantul SRL „David-Agro", prin reprezentant, avocatul Capbătut Alexei, invocă că în baza raporturilor juridice stabilite cu pârâtul SRL „Transibir Grup" a prestat acestuia servicii de locațiune a unui tractor de marca GXG 118, la prețul de 5 000 lei pe lună plus TVA, și a unei semiremorci cu numărul Y623CQ, la prețul de 1 250 lei pe lună plus TVA, și a înstrăinat pârâtului mijloace de transport, respectiv un camion Volvo FH4X2T cu numărul de înmatriculare GXG, în valoare de 73 560 lei, și o semiremorcă Koegel, în valoare de 6 960 lei. Reclamantul susține că toate operațiunile economice au fost reflectate în facturi fiscale semnate de reprezentanții ambelor părți, valoarea totală a prestațiilor și livrărilor constituind 723 198,51 lei, din care pârâtul ar fi achitat suma de 582 304,51 lei, soldul restant cu titlu de datorie

de bază reprezentând 140 895 lei. Reclamantul afirmă că, prin pretensiunea expediată la 16.09.2024, cu termen de executare de 5 zile, l-a somat pe pârât să achite datoria, însă corespondența i-a fost returnată nereclamată, pârâtul nedând curs solicitării. Reclamantul invocă că pârâtul s-ar afla în întârziere începând cu data de 30.09.2022, motiv pentru care ar datora dobânzi de întârziere calculate în temeiul art. 874 și 942 din Codul civil, la rata dobânzii de refinanțare a Băncii Naționale a Moldovei, pentru o perioadă de 873 de zile, suma totală a dobânzilor astfel calculate constituind, potrivit reclamantului, 58 360,25 lei.

Ulterior, prin cererea de concretizare a cerințelor depusă în temeiul art. 56 și 60 din Codul de procedură civilă, reclamantul SRL „David-Agro", prin același reprezentant, a modificat pretențiile formulate inițial, invocând că pe parcursul procesului pârâtul a efectuat achitări parțiale în sumă totală de 8 000 lei, respectiv: 3 000 lei la data de 15.08.2025, 3 000 lei la data de 16.09.2025 și 2 000 lei la data de 22.09.2025, în consecință datoria de bază urmând a fi redusă la suma de 132 895 lei. Reclamantul susține că datoria în cuantumul indicat rezultă din 11 facturi fiscale emise în perioada 30.12.2021–20.09.2022 și este confirmată printr-un act de verificare unilateral întocmit la data de 11.03.2026. Reclamantul afirmă că, drept urmare a modificării cuantumului creanței de bază, dobânda de întârziere recalculată de la 30.09.2022, la rata de 9% stabilită de Banca Națională a Moldovei, la suma de 132 895 lei, ar constitui 79 402,03 lei. Capetele de cerere privind taxa de stat în sumă de 8 331 lei, taxa de timbru în sumă de 200 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 10 000 lei, confirmate prin bonul de plată din 03.02.2026 eliberat de Cabinetul Avocatului Capbătut Alexei, au rămas, potrivit reclamantului, neschimbate.

2. Poziția în scris a pârâtei.

Pârâtul SRL „Transibir Grup", prin reprezentant, avocatul Corneliu Vlad, a depus explicație scrisă solicitând judecarea cauzei în lipsa sa, iar referitor la fondul pretențiilor a invocat că la data de 03.09.2025 părțile din prezentul litigiu au încheiat o Tranzacție de împăcare extrajudiciară prin care au stabilit, de comun acord, cuantumul definitiv al datoriei de bază la suma de 132 895 lei, au plafonat definitiv dobânzile de întârziere, inclusiv cheltuielile de asistență juridică ale reclamantului, la suma globală de 2 500 EURO și au convenit că taxele de judecată vor fi achitate de pârât. Pârâtul afirmă că, potrivit pct. 8 din Tranzacția de împăcare din 03.09.2025, „Părțile au rezolvat irevocabil orice pretenții izvorâte din acțiunea judiciară", ceea ce, în opinia sa, ar conferi acestui act natura juridică a unui acord tranzacțional cu caracter obligatoriu și definitiv pentru ambele părți. Invocând dispozițiile art. 308, 1917, 1919 alin. (2) și 1920 alin. (1) și (3) din Codul civil, pârâtul susține că tranzacția de împăcare extrajudiciară ar produce efectele autorității lucrului judecat, limitând cadrul judecății la ce s-a convenit prin acordul intervenit. Prin urmare, pârâtul solicită respingerea cerințelor reclamantului care excedează Tranzacția de împăcare din 03.09.2025 și limitarea pretențiilor admisibile la datoria de bază de 132 895 lei, taxele de judecată aferente și echivalentul în lei al sumei de 2 500 EURO cu titlu de dobânzi de întârziere și cheltuieli de asistență juridică, astfel cum s-a stabilit prin acordul tranzacțional.

3. Explicațiile părților în ședința de judecată

3.1. Explicațiile reprezentantului reclamantului, avocatul Alexei Capbătut

Reprezentantul reclamantului susține cererea de chemare în judecată cu ulterioara modificare a cerințelor, solicitând încasarea datoriei de bază în sumă de 132 895 lei, a taxei de

stat în sumă de 8 331 lei, a taxei de timbru în sumă de 200 lei, a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 10 000 lei, a cheltuielilor de transport, precum și a dobânzii de întârziere în sumă de 79 402 lei.

Susține că reclamantul a prestat servicii pârâtului, însă acesta nu a achitat integral contravaloarea acestora. Referitor la facturile noi prezentate instanței, menționează că ele datează din septembrie 2022 și sunt indicate în actul de verificare actualizat, depus la dosar.

În ceea ce privește tranzacția de împăcare, reprezentantul reclamantului recunoaște că aceasta a fost încheiată, însă susține că a fost executată doar parțial, pârâtul efectuând numai trei achitări. Invocă că în pct. 3 al tranzacției sunt stabilite termenele și sumele ce urmau a fi achitate, iar până la data ședinței de judecată pârâtul nu și-a îndeplinit obligațiile asumate prin aceasta. Prin urmare, consideră că tranzacția nu are relevanță juridică în condițiile neexecutării ei. Afirmă că datoria solicitată reiese din cele 11 facturi fiscale prezentate instanței, precizând totodată că prima factură din setul prezentat nu vizează prezentul litigiu și nu solicită încasarea vreunei sume în baza acesteia.

Referitor la bonurile de plată, menționează că reclamantul refuză să le prezinte, întrucât nu dorește să se dezvăluie cu care agenți economici mai are relații contractuale.

Ulterior prezentării bonurilor de plată de către reprezentantul pârâtului, reprezentantul reclamantului a solicitat anexarea la dosar a unui act de verificare reciprocă semnat de administratorii ambelor părți.

3.2. Explicațiile reprezentantului pârâtului, avocatul Corneliu Vlad

Reprezentantul pârâtului recunoaște existența datoriei față de reclamant în cuantum de aproximativ 132 000 lei, menționând că actul de verificare prezentat cel din urmă a fost extras din evidența contabilă a reclamantului.

Referitor la achitările efectuate, menționează că agenții economici nu acționează întotdeauna cu strictețe conform normelor legale, debit-creditul fiind gestionat, de regulă, de departamentele contabile ale companiilor. În situația concretă, susține că pârâtul, la momentul efectuării plăților, nu a indicat cu certitudine la care facturi se raportau achitările, precizând că poate prezenta bonurile de plată aferente.

Referitor la fondul cauzei, explică că în toamna anului 2025 a fost încheiată o tranzacție de împăcare semnată de administratorii ambelor părți. Recunoaște că pârâtul nu a reușit să-și stingă obligațiile în termenele convenite prin acea înțelegere, însă subliniază că prin tranzacție părțile au stabilit de comun acord cuantumul datoriei și au recunoscut dobânda la nivelul agreat, motiv pentru care nu este de acord cu dobânda solicitată prin acțiunea judiciară. Susține că datoria izvorăște din servicii de locațiune, precizând totodată că este dificil de a stabili cu exactitate care sumă decurge din fiecare factură în parte.

Reprezentantul pârâtului solicită respingerea tuturor celorlalte pretenții pecuniare care depășesc cadrul tranzacției de împăcare, argumentând că prin aceasta pârâtul le-a recunoscut și s-a obligat să le achite în condițiile stabilite. Consideră că aprecierea reprezentantului reclamantului, potrivit căreia tranzacția ar fi lipsită de orice valoare juridică, este eronată. Invocă că, în temeiul cap. XXVI din Codul civil, tranzacția de împăcare reprezintă un înscris juridic ce exprimă voința liber exprimată a părților și produce efecte juridice chiar și în absența omologării judiciare, solicitând ca natura juridică și efectele acestui înscris să constituie obiect de examinare în camera de deliberare.

PARTEA MOTIVATĂ A HOTĂRÂRII

4. Legislația pertinentă

4.1. Norme de procedură civilă:

În conformitate cu art. 118 alin.(1) din Codul de procedură civilă, *„fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.”*

Potrivit art. 119 alin.(1) din Codul de procedură civilă, *„probele se adună şi se prezintă de către părți şi de alți participanți la proces.”*

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența circumstanțelor importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Conform art. 130 din Codul de procedură civilă, *„instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor.”*

Potrivit art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată; instanța îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 240 alin.(1) şi (3) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii instanța judecătorească apreciază probele şi determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, *„hotărârea adoptându-se în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.”*

Potrivit art. 81 din Codul de procedură civilă, dreptul reprezentantului de a recunoaște acțiunea trebuie menționat expres, sub sancțiunea nulității, în mandatul eliberat avocatului.

Conform art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.

Potrivit art. 94 alin.(1) din Codul de procedură civilă, *„instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată, iar dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului — proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.”*

În conformitate cu art. 96 alin.(1) şi (1^1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze cheltuielile de asistență juridică ale celeilalte părți *„în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile”*, acestea compensându-se *„dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.”*

4.2. Norme de drept material:

Conform art. 9 alin.(2) lit. a) din Codul civil, drepturile şi obligațiile civile apar *„din contracte şi din alte acte juridice.”*

Potrivit art. 774 alin.(1) din Codul civil, *„în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute.”*

În conformitate cu art. 858 alin.(2) din Codul civil, *„obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.”*

Conform art. 875 alin.(1) din Codul civil, *„în cazul în care debitorul datorează creditorului mai multe obligaţii de aceeaşi natură, iar prestaţia executată nu este suficientă pentru stingerea tuturor obligaţiilor, se stinge obligaţia pe care o indică debitorul în momentul executării.”*

Potrivit art. 942 alin.(1) şi (2) din Codul civil, *„în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii până la data în care s-a efectuat plata”*, rata dobânzii de întârziere fiind egală cu rata prevăzută la art. 874 plus *„9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri”* — adică în raporturile dintre profesionişti, altele decât cele de consum.

Potrivit art. 1917 alin.(1) din Codul civil, *„tranzacţia este contractul prin care părţile previn un proces ce poate să înceapă, termină un proces început sau rezolvă dificultăţile ce apar în procesul executării unei hotărâri judecătoreşti.”*

Conform art. 1919 alin.(2) şi (3) din Codul civil, tranzacţia este extrajudiciară dacă, deşi priveşte un proces în desfăşurare, nu este prezentată instanţei competente pentru confirmare, iar *„contractul de tranzacţie extrajudiciară se încheie în scris.”*

Potrivit art. 1920 alin.(1) şi (3) din Codul civil, *„tranzacţia are între părţi autoritatea lucrului judecat”*, iar *„parte la tranzacţia extrajudiciară poate invoca tranzacţia extrajudiciară pe cale de excepţie fără a cere confirmarea ei.”*

Argumentele instanţei

Examinând materialele dosarului şi probele administrate în integralitatea lor, instanţa constată că cererea de chemare în judecată, cu ulterioara concretizare a pretenţiilor, este întemeiată în parte şi urmează a fi admisă parţial, din următoarele considerente.

5. Cu privire la existenţa şi cuantumul datoriei de bază

Instanţa constată că între reclamantul SRL „David-Agro” şi pârâtul SRL „Transibir Grup” au existat raporturi juridice de natură civilă, în cadrul cărora reclamantul a prestat servicii şi a livrat bunuri pârâtului în baza facturilor fiscale depuse la dosar. Drepturile şi obligaţiile civile ale părţilor au apărut din actele juridice încheiate între acestea, în temeiul art. 9 alin.(2) lit. a) din Codul civil, iar în virtutea acestui raport obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea prestaţiei pecuniare (art. 774 alin.(1) CC).

Reclamantul şi-a îndeplinit obligaţia de probare în conformitate cu art. 118 alin. (1) CPC, prezentând facturile fiscale ce stau la baza creanţei. Din facturile fiscale admise spre examinare, cu acordul reprezentantului pârâtului, instanţa reţine ca temei al creanţei următoarele: AAG 0762545 din 28.02.2022, EAA 009443425 din 31.03.2022, EAA 009845109 din 29.04.2022, EAB 000256815 din 31.05.2022, AAO 7152963 din 30.06.2022, AAO 7152965 din 31.07.2022, EAC 000621521 din 31.08.2022 şi AAO 7152976 din 20.09.2022, suma totală a obligaţiilor rezultate din acestea constituind 133 560 lei.

Referitor la factura fiscală AAO 7152977 din 20.09.2022, instanţa constată că din bonul de plată depus de reprezentantul pârâtului (fila 111 a dosarului) rezultă că pârâtul a efectuat o plată indicând expres această factură drept obiect al achitării. Prin urmare, în temeiul art. 875 alin.(1) din Codul civil, obligaţia aferentă acestei facturi se consideră stinsă prin plată, debitorul indicând la momentul executării că înţelege să stingă anume această obligaţie. Drept urmare,

pretențiile reclamantului întemeiate pe factura AAO 7152977 din 20.09.2022 urmează a fi respinse.

Instanța reține totodată că reclamantul a solicitat suma de 132 895 lei, mai mică decât suma totală de 133 560 lei dovedită prin facturile admise. Conform art. 240 alin.(3) din Codul de procedură civilă, hotărârea se adoptă în limitele pretențiilor înaintate de reclamant, motiv pentru care instanța va obliga pârâtul la achitarea sumei de 132 895 lei.

Un element probator suplimentar îl constituie recunoaşterea expresă a datoriei de bază de către reprezentantul pârâtului, avocatul Corneliu Vlad, în cadrul ședinței de judecată. Instanța constată că mandatul avocatului cuprinde expres dreptul de a recunoaşte acțiunea, drept indicat sub sancțiunea nulității în temeiul art. 81 din Codul de procedură civilă. Această recunoaștere este apreciată de instanță în coroborare cu celelalte mijloace probatorii administrate, conform art. 130 CPC.

6. Cu privire la tranzacția de împăcare din 03.09.2025

Potrivit art. 1917 alin.(1) din Codul civil, tranzacția este contractul prin care părțile previn un proces ce poate să înceapă, termină un proces început sau rezolvă dificultățile ce apar în procesul executării unei hotărâri judecătorești.

Instanța constată că acordul din 03.09.2025 constituie o tranzacție extrajudiciară în sensul art. 1919 alin.(2) din Codul civil, semnată de administratorii ambelor societăți, neconfirmată de instanță. Potrivit art. 1920 alin.(1) din Codul civil, *„tranzacția are între părți autoritatea lucrului judecat”*, iar conform art. 1920 alin.(3), *„parte la tranzacția extrajudiciară poate invoca tranzacția extrajudiciară pe cale de excepție fără a cere confirmarea ei.”*

Instanța recunoaște că reprezentantul pârâtului a invocat în mod legitim tranzacția pe cale de excepție, în temeiul art. 1920 alin.(3) din Codul civil, și că, în principiu, aceasta are autoritatea lucrului judecat în raporturile dintre părți.

Totuși, instanța reține că tranzacția, în calitate de contract bilateral (art. 1917 alin.(1) CC), a creat obligații reciproce și corelative în sarcina ambelor părți. Efectul său extinctiv față de obligațiile inițiale este condiționat de executarea obligațiilor asumate prin însuși acordul tranzacțional. Or, pârâtul nu a executat obligația de plată în termenele stabilite prin tranzacție, fapt recunoscut de reprezentantul său în ședința de judecată. Prin neexecutarea tranzacției, aceasta nu a produs efectul extinctiv scontat, iar reclamantul a revenit la drepturile sale originare, inclusiv la dobânda legală calculată conform art. 942 din Codul civil.

Potrivit art. 858 alin.(2) din Codul civil, *„obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.”* Debitorul care nu și-a onorat obligațiile asumate printr-un acord de stingere a litigiului nu se poate prevala de acel acord pentru a limita drepturile legale ale creditorului. A admite contrariul ar echivala cu a permite debitorului să beneficieze de propria culpă, ceea ce contravine principiilor fundamentale ale dreptului obligațional.

Instanța reține astfel tranzacția din 03.09.2025 exclusiv în măsura în care confirmă recunoașterea de către pârât a existenței datoriei de bază, element care coroborează celelalte probe administrate. Cât privește limitarea dobânzii de întârziere la suma convenită prin tranzacție, excepția invocată de pârât urmează a fi respinsă, dreptul reclamantului la dobânda legală calculată conform art. 942 din Codul civil rămânând pe deplin operant.

7. Cu privire la dobânda de întârziere

Instanța constată că pârâtul nu și-a executat obligația pecuniară la scadență, fapt recunoscut de reprezentantul acestuia și confirmat prin probele administrate. În temeiul art. 942 alin.(1) și (2) din Codul civil, în raporturile dintre profesioniști, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere la rata prevăzută de art. 874 plus 9 puncte procentuale pe an, calculată din data imediat următoare scadenței plății. Reclamantul a calculat dobânda de întârziere la suma creanței de 132 895 lei, pentru perioada 30.09.2022-03.04.2026, obținând suma de 79 402,03 lei, conform calculelor detaliate depuse la fila 82 a dosarului. Calculul nu a fost contestat de reprezentantul pârâtului în cadrul ședinței de judecată, instanța reținându-l ca întemeiat și urmând a-l admite în totalitate.

8. Cu privire la cheltuielile de judecată

Conform art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.

Taxa de stat. La depunerea cererii de chemare în judecată, reclamantul a solicitat suma de 140 895 lei. Este de menționat că taxa de stat achitată de reclamant în sumă de 8 331 lei nu corespunde nici acestei sume solicitate inițial, iar reprezentantul reclamantului nu a putut explica modul de calcul al acesteia. Cert este că suma achitată este mai mare decât taxa de stat ce urma a fi achitată.

În cursul procesului, reclamantul și-a concretizat pretențiile, indicând facturile fiscale în baza cărora își întemeiază cererea, suma totală a acestora constituind 133 560 lei. Totodată, s-a constatat că pârâtul a efectuat unele achitări după depunerea cererii de chemare în judecată, fapte recunoscute de reprezentantul pârâtului. Potrivit art. 97 alin.(2) din Codul de procedură civilă, dacă reclamantul renunță la pretenții din cauza faptului că acestea au fost satisfăcute benevol de către pârât după intentarea acțiunii, instanța, la cererea reclamantului, îl obligă pe pârât să compenseze cheltuielile de judecată suportate.

Prin urmare, instanța va încasa taxa de stat de la pârât în limita sumei pe care reclamantul urma să o achite, reieșind din suma totală a facturilor concretizate de 133 560 lei, aceasta constituind 6 938,83 lei. Diferența în sumă de 1 392,17 lei reprezintă taxa de stat achitată în exces de către reclamant și nu poate fi pusă în sarcina pârâtului, motiv pentru care urmează a fi respinsă.

Taxa de timbru în sumă de 200 lei, achitată de reclamant, urmează a fi integral recuperată de la pârât.

Cheltuielile de asistență juridică. Reclamantul solicită compensarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 10 000 lei, confirmate prin bonul de plată din 03.02.2026 emis de Cabinetul Avocatului Capbătut Alexei (fila cauzei 85). Instanța constată că aceste cheltuieli sunt reale, necesare şi rezonabile, raportate la complexitatea cauzei şi volumul activității de reprezentare, urmând a fi compensate integral în temeiul art. 96 alin.(1) şi (1^1) din Codul de procedură civilă.

Cheltuielile de transport. La fila 122 a dosarului sunt depuse două bonuri de plată pentru combustibil (motorină): unul în sumă de 1 100 lei, din data de 21.04.2026, şi unul în sumă de 1 200 lei, din data de 04.05.2026, corespunzând datelor ședințelor de judecată desfăşurate în prezenta cauză. Reprezentantul reclamantului a indicat că efectuează deplasările din municipiul Anenii Noi. Instanța reține că aceste cheltuieli sunt dovedite prin înscrisuri şi constituie cheltuieli

de judecată în sensul art. 82 din Codul de procedură civilă, urmând a fi compensate de la pârât în sumă totală de 2 300 lei.

În baza Cadrului Legal aplicat în principiu:

- art. 238-241 din Codul de procedură civilă,

Instanța de Judecată

H O T Ă R Ă Ş T E:

1. Se admite acțiunea parțial.

2. Se încasează de la **„Transibir Grup" Societate cu Răspundere Limitată** în beneficiul **Societății Comercială „David - Agro" Societate cu Răspundere Limitată,** datoria formată în baza următoarelor facturi fiscale:

- AAG 0762545 din 28.02.2022
- EAA 009443425 din 31.03.2022
- EAA 009845109 din 29.04.2022
- EAB 000256815 din 31.05.2022
- AAO 7152963 din 30.06.2022
- AAO 7152965 din 31.07.2022
- EAC 000621521 din 31.08.2022
- AAO 7152976 din 20.09.2022

în sumă de **132.895,00 MDL**, dobânda legală de întârziere în mărime de **79.402,03 MDL**, precum și cheltuieli de judecată compuse din taxa de stat în mărime de **6.938,83 MDL**, taxa de timbru în mărime de **200,00 MDL**, cheltuieli pentru asistența juridică în mărime de **10.000,00 MDL** și cheltuieli pentru transport în mărime de **2.300,00 MDL**, în total suma **de 231.735,86 (două sute treizeci și unu mii șapte sute treizeci și cinci,86) MDL**.

3. Se respinge cererea de încasare de la **„Transibir Grup" Societate cu Răspundere Limitată** în beneficiul **Societății Comercială „David - Agro" Societate cu Răspundere Limitată** a datoriei în baza facturii fiscale AAO 7152977 din 20.09.2022 și diferența taxei de stat în mărime de **1.392,17 MDL**.

4. Hotărârea urmează a fi executată benevol, în termen de cel mult 15 zile de la data rămânerii definitive, iar în cazul neexecutării în termenul indicat, creditorul este în drept să solicite executarea silită în conformitate cu prevederile Codului de executare.

5. Se explică dreptul părţilor şi participanţilor la proces de a solicita hotărârea redactată integral în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

6. Hotărârea poate fi atacată cu apel în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Ungheni.

Preşedintele şedinţei,

Judecătorul **Mariana Stratan**

Copia Hotărârii corespunde originalului